

РЕШЕНИЕ

№ 1676

гр. София, 14.03.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.02.2018 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **13696** по описа за **2017** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Против Решение № 241935, от 18.10.2017 г., постановено по НАХД № 13086/2017 г. на Софийски районен съд, НО, 8^{-ми} състав са подадени две касационни жалби от: процесуален представител на Комисията за финансов надзор и от ЗД [фирма]. С решението Съдът е потвърдил издаденото от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“ **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № Р-10-421/23.06.2017 г., с което на застрахователното дружество е наложена имуществена санкция, в размер на 3 000 лв., за нарушение по чл. 108, ал. 1 КЗ, за това, че в 15-дневен срок застрахователят не се е произнесъл по претенция, № 161610027010, като определи и изплати размера на обезщетението или мотивирано откаже плащането. С въззивното решение районният съд е изменил НП в санкционната част, като е намалил санкцията на 2 000 лв.

Касаторът и ответник КФН оспорва решението в частта, относно размера на санкцията. В съдебно заседание поддържа жалбата си, съответно – оспорва тази от застрахователното дружество.

Ответникът и касатор ЗД [фирма] го оспорва изцяло, като материално незаконосъобразно, считайки, че: нарушението не е извършено в условията на

повторност; с процесния АУАН не е предявено обвинение за повторност, което представлява съществено нарушаване на административнопроизводствените правила; неправилно е определена дата на извършване на нарушението; „нарушен е давностният срок на чл. 34 ЗАНН“; не е изследван въпросът, редовно ли е била предявена претенцията. Последните две твърдения не са подкрепени с доводи.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност и на двете касационни жалби.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като прецени приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационните жалби са подадени в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежни страни и са процесуално допустими. К. съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението (чл. 218, ал. 1 АПК), но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационните жалбоподатели и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

В АУАН и НП са описани обстоятелства, свързани с подадена пред КФН жалба от М. Г. И., с оплакване от забавено произнасяне по застрахователна претенция № [ЕГН], заведена в ЗД [фирма] на 02.09.2016 г., по сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. На 08.09.2016 г. бил извършен оглед на автомобила и тази дата е приета от контролните органи като начален момент, от който е започнал да тече срокът за произнасяне, регламентиран с чл. 108, ал. 1 КЗ, изтекъл съответно на 29.09.2016 г. Застрахователното обезщетение обаче било изплатено едва на 27.01.2017 г., поради което бил съставен АУАН № Р-06-140/14.02.2017 г., въз основа на който е издадено и процесното наказателно постановление.

Районният съд, след като проверил описаните в АУАН и в наказателното постановление фактически обстоятелства е приел, че административнонаказателната отговорност на касатора е ангажирана законосъобразно, за нарушение по чл. 108, ал. 1 КЗ, но размерът на наказанието следва да бъде определен в законоустановения минимум от 2 000 лева (чл. 644, ал. 2, предл. второ, вр. ал. 1, т. 2 КЗ), така, че то „да бъде адекватно на вида и тежестта на извършено нарушение и пропорционално на характеристиките на същото“.

Въззивното решение е неправилно в частта, с която е намален размерът на наложената санкция. В останалата си част решението е правилно.

Разпоредбата на чл. 108, ал. 1 КЗ е въвела задължения за застрахователя да се произнесе по претенцията, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, като: 1. определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или 2. мотивирано откаже плащането. В конкретния случай безспорно се установява, че след съставяне на описа – заключение (на 08.09.2017 г.) по заведената претенция застрахователят не е изисквал други доказателства от заявителя и така започнал да тече от 08.09.2016 г. срокът за окончателно произнасяне, изтекъл съответно на 29.09.2016 г. Плащането било извършено близо четири месеца по-късно – на 27.01.2017 г.

Неоснователни са възраженията на [фирма].

Липсата в процесния АУАН от 14.02.2017 г. на квалификация, определяща

нарушението като повторно, не представлява съществено нарушаване на установените със ЗАНН процесуални правила, понеже административнонаказателното обвинение се предявява с наказателното постановление, след като преди това наказващият орган „проверява акта с оглед на неговата законосъобразност и обоснованост и преценява възраженията и събраните доказателства, а когато е необходимо, извършва и разследване на спорните обстоятелства“ - чл. 52, ал. 4 ЗАНН. Процесното нарушение действително е извършено в едногодишен срок и се явява повторно, по смисъла на § 1, т. 51 ДР КЗ, независимо, че предходното НП е издадено при действието на КЗ (отм.) и влязло в сила при действието на новия КЗ. Правилно е определена и датата на извършване на нарушението, предвид подробното описание на обстоятелствата, изложено в НП. Твърдението, че застрахователната претенция не е била предявена редовно, не е подкрепени с каквито и да било доводи, респ. – не са противопоставени в тази връзка доказателства. Процесният АУАН, с който е поставено началото на производството в съставен в рамките на срока, определен с чл. 34, ал. 1, изр. второ ЗАНН, досежно текста: „Кодекса за застраховането – две години“. Районният съд е изложил и мотиви, относно поддържаното и с касационната жалба твърдение за маловажност на случая, които изцяло се споделят от касационния съд.

Касационната инстанция не споделя абстрактните мотиви на районния съд, за намаляване размера на санкцията и намира основания да отмени въззивното решение в тази част. Установява се от доказателствата, че застрахователното обезщетение е изплатено по сметката на застрахованото лице, на 27.01.2017 г. - едва след подадена на 13.01.2017 г. жалба до КФН и след като с писмо от 24.01.2017 г. Комисията изискала от застрахователя писмени обяснения за случая. Оглед на това, неоснователна е и касационната жалба от КФН. Размерите на санкциите, предвидени с ал. 2, вр. ал. 1, т. 1, чл. 644 КЗ са от 2 000 лева, до 40 000 лева. Наказващият административен орган е определил санкцията да бъде 3 000 лева, т.е. към минималния размер, с оглед на което „е адекватно на вида и тежестта на извършено нарушение и пропорционално на характеристиките на същото“.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 222, ал. 1, вр. чл. 221, ал. 2, предл. първо и трето, вр. ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София – град, V^{ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 241935, от 18.10.2017 г., по НАХД № 13086/2016 г. на Софийски районен съд, НО, 8^{ми} състав В ЧАСТТА, относно намаляване размера на санкцията и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА В ТАЗИ ЧАСТ:

ПОТВЪРЖДАВА издаденото от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“ НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № Р-10-421/23.06.2017 г., с което на ЗД [фирма] е наложена имуществена санкция, в размер на 3 000 лв.

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 241935, от 18.10.2017 г., по НАХД № 13086/2016 г. на Софийски районен съд, НО, 8^{ми} състав В ОСТАНАЛАТА ЧАСТ.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

